

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1124/2017
21.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 736/16 од 24.05.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1036/17 од 08.09.2017. године, у седници већа одржаној 21.11.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 736/16 од 24.05.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1036/17 од 08.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 736/16 од 24.05.2017. године, окр. АА, оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужанда плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 1036/17 од 08.09.2017. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Златан Куртовић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП по питању да ли је дело за које је окривљени осуђен кривично дело, из разлога што у конкретном случају у изреци првостепене пресуде недостају законом прописани елементи, а и опис кривичног дела садржи основе који искључују противправност, а тиме и постојање кривичног дела из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ чини онај ко у намери да потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о законито стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави законито стечен приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза.

Ставом 2. истог члана прописано је да ће се учинилац кривичног дела пореска утаја казнити затвором од једне до 8 година и новчаном казном ако износ обавезе из става 1. члана 229. КЗ чије се плаћање избегава прелази 1.500.000,00 динара.

Изреком првостепене пресуде окр. АА оглашен је кривим што је у урачунљивом стању и са умишљајем, у својству физичког лица – пољопривредника, у намери да потпуно избегне плаћање пореза у периоду од 05.02. до 01.04.2015. године није поднео пореској управи, Филијали у ... евиденциону пријаву за евидентирање обвезника ПДВ, иако је у периоду од 03.03. до 16.12.2014. године извршио промет добара у износу већем од 8.000.000,00

динара и остварио промет добара у износу од 7.257.000,00 динара у периоду од 05.02. до 01.04.2015. године и на тај промет добара није обрачунао ПДВ у износу од 725.700,00 динара, а није поднео ни порески биланс за 2015. годину по основу извршеног а не евидентираног прихода од самосталне делатности, тако умањило опорезиву добит у укупном износу од 7.257.000,00 динара на који начин је избегао да плати порез на приход од самосталне делатности у износу од 725.700,00 динара и допринос за обавезно социјално осигурање у износу од 953.862,00 динара и на тај начин ускратио приход буџету Србије у укупном износу од 2.405.262,00 динара, при чему је био свестан свог дела, забрањености истог и хтео његово извршење.

Дакле, према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде окривљени, у намери да потпуно избегне плаћање пореских обавеза и доприноса није поднео пореској управи пријаву са конкретним подацима о оствареном промету добара, које чињенице су од значаја за евидентирање и плаћање пореских обавеза наведених у изреци првостепене пресуде, те дакле, изрека садржи сва субјективна и објективна обележја кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је окривљени и оглашен кривим. Стога Врховни касациони суд наводе захтева да у изреци пресуде недостају законом прописани елементи предметног кривичног дела оцењује неоснованим.

Наводи захтева којима бранилац оспорава постојање намере избегавања плаћања пореза указујући да је књиговодство окривљеног водила агенција и да је представнику агенције окривљени упутио захтев да строго води рачуна о износу оствареног промета и да исти не пређе дозвољени цензус за улазак у систем ПДВ, да је дозвољени промет прешао наведених износ за само 107.000,00 динара, што окривљени није могао да зна ... да је окривљени пољопривредник који је ангажовао агенцију за књиговодствене послове и да није могао сам да рачунским операцијама контролише да ли је спорни промет стоке правилно евидентиран у његовом пословању ... бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, а захтев за заштиту законитости, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не може се поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Налазећи, из изнетих разлога, да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић